

Kapitola 5 Duchovní první pomoc (rev 7.8.2023)

Předcházející část: Kapitola 4 Zdraví

Dále budeme diskutovat o potřebě duchovní první pomoci a o různých principech, které jsme objevili prostřednictvím výzkumu, včetně věcí, které nejsou tak všeobecně známé, ale mají velký význam pro ty, kteří se podílejí na duchovní práci a duchovních aspektech života.

Dříve jsme diskutovali o vztahu mezi tělem, myslí a duchem, jak tělo odráží to, v co mysl věří a jak mysl pak odráží to, co je drženo ve vědomí. Mluvili jsme také o řešení problémů přímo v oblasti, v níž jsou prožívány, což je samotné vědomí.

Jak bylo vysvětleno dříve, tělo je prožíváno smysly. Mysl neprožívá sama sebe, ale je prožívána větším energetickým polem nazývaným vědomí. Toto „nelineární“ energetické pole je přímo spojené s duchovní první pomocí.

Je cenné vytvářet bezpečný kontext, z něhož bychom mohli přistupovat k duchovní práci, což obvykle není bráno v úvahu. Za posledních třicet pět let jsme zkoumali samotnou povahu vědomí. Duchovní výzkum není běžný. V důsledku toho jsme se naučili hodně, protože o tom nebylo napsáno vůbec nic.

Existuje mnoho otázek, které má obyčejný člověk, například, co může člověka přivést do celého pole? Jak lze k němu přistupovat? Jak lze vytvořit bezpečný kontext pro osobní výzkum těchto záležitostí, které mají tak velký význam?

Když o tom budeme diskutovat, budeme se opět odkazovat na Mapu vědomí. Zahrnuje výzkum mnoha lidí a skupin v průběhu let. Je to matematický model, který představuje stratifikované úrovně vědomí, které člověk obvykle prožívá. Úrovně byly kalibrovány s ohledem na progresivní moc svých energetických polí, které ukazují například, že úroveň Apatie má mnohem méně energie než úroveň Strachu. Strach má méně energie než úroveň Odvahy a tak dále. Tyto kalibrace začínají od nuly, pokračují nahoru k úrovni Osvícení na energetickém poli, které kalibruje na úrovni 600 a pak na nejvyšší pole osvícení na úrovni kalibrace 1000, což je maximální úroveň pro lidskou doménu.

Přesný způsob, jakým byla energetická pole původně kalibrována, je sám o sobě celá oblast výzkumu. Kalibrace lze ověřit metodou testování svalů. Jak možná víte, je to jednoduchá metoda testování odporu ruky. Testovaný člověk drží nataženou ruku a testující zatlačí na zápěstí. Pokud je v mysli něco, jako je rozčilení, strach nebo nenávisť, je to podle Mapy vědomí pod úrovní 200 (úroveň odvahy a pravdy), a paže je slabá. Indikuje neintegrovane energetické pole a dolů směřující energetické pole znamená negativní odpověď.

Pokud má člověk v mysli něco, co je láskyplné a pravdivé, rameno které je testované, bude silné. Může vás někdo vyzkoušet a říci: „Hněv je nad 75, je více než 100, je přes 125, je více než 150, je to více než 155, “ a uvidíte, že hněv je

kolem 150. Člověk se pak může zeptat, jakou úroveň má Smutek a zjistí, že 75, což dokládá, že zármutek má tedy mnohem méně energie než hněv.

Jsou to velmi užitečné kalibrace a říkají nám, jak velký význam má směr energie, a zda má destruktivní nebo negativní vliv na náš život, na naše vědomí a na naši schopnost pochopit a odrážet pravdu. Kalibrace mají velmi pozitivní účinek, který uvidíme, když se posuneme k Osvícení a Kristově vědomí. Když se člověk blíží k Pravdě, je blíže k Bohu. Když se pohybuje směrem ke spodní části Mapy, člověk se od Pravdy a od Boha stále víc odvrací.

Pokud vás někdo vyzkouší, když úmyslně řeknete lež, rameno bude slabé. Když vás člověk znovu vyzkouší, když říkáte pravdu, rameno bude okamžitě silné. Jedná se o velmi užitečný ukazatel, protože poskytuje orientaci ve všech oblastech znalostí nebo snah. Může být také užitečný, abychom našli cestu v bludišti toho, co svět nazývá „duchovno“.

Na začátku výzkumu jsme byli naivní. Předpokládali jsme, že cokoliv je označené jako „duchovní“, musí být nejvyšší pravda, co platí a co by mohlo být potvrzeno vnitřním zážitkem člověka. Zjistili jsme, že to nemusí být nutně ten případ, a to, co je označováno jako duchovní učení, se může nacházet kdekoli na Mapě vědomí, a to až ode dna Mapy, kde učení napsali ti, kteří učili nenávidět jako cestu k pravdě, až k těm, kteří jsou nejvíce nekonečně milující. Zjistili jsme, že mnoho knih má negativní energetické pole, což znamená, že by člověk skončil v horším stavu, kdyby se zapojil do tohoto konkrétního oboru učení a odklonil by se od pravdy, než byl před touto četbou. Téměř polovina knih v typickém duchovním knihkupectví je ve skutečnosti fikce.

V důsledku toho jsme se museli podívat na hodnotu samotného výzkumu. Při pohledu na oblast duchovního výzkumu jsme zjistili, že neexistují žádné skutečné pokyny pro osobu, která se poprvé přiblíží duchovní práci nebo se do ní později vrátí s obnoveným zájmem. Každý přístup tvrdil, že představuje pravdu, takže vlastní nároky nebyly známkou platnosti. Zjistili jsme také, že počet následovníků a kouzlo a bohatství učitele určité cesty neměly žádnou souvislost s platností jeho učení – počet následovníků neznamenal nic a nejlépe se často prodávala čistá fikce.

Údajný učitel mohl mít mnoho následovníků, a přesto jsme zjistili, že energetické pole bylo v záporném směru, přičemž kalibrace byly velmi nízké. Když jsme se blížili pravdě velkých osvícených bytostí, které byly uznávány celým lidstvem, energie se vždy pohybovala směrem vzhůru v pozitivním směru. Kalibrace byly vždy nad úrovní 600 až k úrovni 700. Proto vidíme, jak skvělí učitelé – nazvaní avataři – kteří byli na planetě jen velmi krátkou dobu pozemského času, změnili tvář světa a systémy víry lidstva, dali nové základy a vytvořili zcela nový kontext a soubor hodnot, protože moc a energie jejich slov měla tak vysokou úroveň.

Budeme mluvit o krizi, konfliktu, povaze rozrušení a způsobech manipulace a jejich překonávání, spolu s praktickými opatřeními pro duchovně hledajícího. Zjistíme, že všechna rozrušení mají duchovní původ a mají společné zdroje. Naučíme se, jak přežít tyto vnitřní procesy a jak se vyhnout rozčarování, zoufalství a sebe-

nenávisti. Objevíme, jak odhalit falešné učitele. (Viz strana 188, *Realita, duchovnost a moderní člověk*, nebo strana 379, *Pravda vs. faleš*). Uvidíme, že veškerá duchovní bolest a utrpení jsou skutečně kvůli nevědomosti a naučíme se najít odpověď. Zranitelnosti, které pocházejí z duchovní naivity, spolu s krizemi, lze překonat využitím zákonů vědomí. Uvidíme, na čem visíme a jak toho necháme. Naučíme se, jak poznat viníka nazývaného duchovní ego, které stojí za tolika duchovními krizemi a utrpením. Duchovní svět je, upřímně řečeno, jedním velkým zmatkem s mnoha konfliktními tvrzeními a postoji. Musíme k němu přistupovat z pozice mimo pole.

S opětovným odkazem na Mapu vědomí jsou energetická pole kalibrována ve vztahu k jejich relativní energii, počínaje Smrtí na nule, Stud je v úrovni 20, Vina má 30, Apatie 50, Smutek 75, Strach 100, Touha 125, Hněv 150, Pýcha 175 a rozhodující je úroveň Odvahy na 200. Na této úrovni se směr změní z negativního na neutrální. Nad neutrální úrovní je pozitivní směr nahoru, k tomu dochází, když je o něčem řečena pravda. Postoje nebo pozice nyní označují Neutralitu v úrovni 250, Ochota má 310, Přijetí 350, Rozum je v úrovni 400, Láska je v úrovni 500 (což je velmi významná úroveň), Radost v úrovni 540 a Extáze je v úrovni 560. Úroveň 600 je Blaženost a je mimo svět duality. Je to úroveň Osvícení, která odhaluje pravou Boží povahu (Sat-chit-ananda).

Poznání pravé povahy Boha skutečně začíná na úrovni 200, když se člověk postupně dostává do souladu s pravdou a pak postupuje směrem vzhůru skrz Ochotu, Hojnost, Přijetí a rostoucí Lásku, která expanduje nekonečně směrem vzhůru.

Každá z těchto úrovní vědomí je charakterizována souhlasnými emocemi, které začínají jako nejdestruktivnější a nejničivější v dolní části mapy a vedou k sebevraždě, nenávisti atd. Také je na dně Mapy vina, proces destrukce a svět je vnímán jako místo hříchu, utrpení, pokušení a katastrof. Bůh tohoto světa je tedy viděn jako konečný ničitel, který je skutečně úhlavním nepřítelem lidstva, protože člověka nenávidí a svrhne ho navždy do pekla, což je konečný akt nenávisti.

Nad tím je úroveň Apatie, která kalibruje na úrovni 50. Emočně je to beznadějný svět zoufalství a proces je ztráta životní energie. Svět vypadá beznadějně a Bůh beznadějného světa je nemilosrdný, nestará se o lidi, ignoruje je a považuje je za hříšné červy. Je zde naprostá beznaděj a Bůh údajně neexistuje. Nyní existuje existencialista, který mluví o beznaději lidstva a o smrti Boha, jak vychází z této úrovně vědomí.

Úroveň Smutku je ztráta, lítost, zoufalství a ztráta ducha. Svět je místem smutku a Bůh se o lidi nestará, nemá je rád a vytvořil smutný, beznadějný svět.

Úroveň nad Smutkem je Strach a je to energetické pole, které se pohybuje v destruktivním směru. Tato úroveň je charakterizována obavami, úzkostí, panikou a terorem. Je zde deflace a svět vypadá jako děsivé místo. Stvořitel a Bůh tohoto děsivého světa je proto trestajícím bohem, který děsí svými nekonečnými hrozbami.

Nad Strachem je úroveň nazvaná Touha, kterou většina z nás velmi dobře zná. Lidé jsou polapeni emocemi chtění a touhami. Jsou v pasti svého chtění, jsou frustrováni a od Boha jsou oddělení, protože tento bůh jim nedává to, co

potřebují, aby se cítili úplní a kompletní.

Další energetické pole výše je Hněv a má velký význam. Energie Hněvu 150 je mnohem větší než energie Smutku 75. Člověk v zármutku má velmi málo energie, ale je zřejmé, že rozzlobený člověk má obrovské množství energie. Emoce vyplývající z této úrovně jsou zloba, nenávist a rozhořčení, které se objevují ve vědomí jako proces expanze. Z hněvu vidíme konkurenční svět války, konfliktů a nepřátel. Proto je Bůh na této úrovni polarizovaný, odvetný, rozzlobený a trestající.

Nad Hněvem je úroveň Pýchy, v aplikaci na duchovní práci je to Duchovní Pýcha, která kalibruje na 175. Je vidět, že když člověk stoupá po stupnici vědomí, má větší moc. Začíná se cítit lépe, ale Pýcha je stále destruktivní emoce, na tom se shoduje veškerá duchovní literatura. Je charakterizována arogancí a opovržením a především popřením. Proces probíhající ve vědomí na této úrovni je inflace. Kvůli aroganci a opovržení člověk s tímto postojem nebude ochotný mluvit o své duchovní práci.

Osoba na úrovni Pýchy vnímá vše z hlediska marnivosti, vlastní důležitosti a postavení, což vede k pohledu na Boha, který může být dvojitý. Může to být ateistický postoj, který vychází z intelektuální arogance a říká, že inteligence levého mozku je nejvyšší schopností člověka, a proto rozum rozhodne, zda Bůh existuje nebo ne. Může to být také postoj fanatika nebo bigotního člověka, který tvrdí, že má všechny znalosti o tomto tématu a je ve stavu pýchy, je arogantní a pohrdá jakýmkoli jiným postojem (např. „smrt nevěřícím“). To samozřejmě pochází z nafouknutého ega. Všechny postoje v této úrovni jsou pod úrovní integrity 200.

Co se stane, když překročíme hranici 200, úroveň Odvahy a Pravdy, úroveň, kdy svaly při svalovém testu síly už nejsou slabé? Nyní je člověk schopen začít otevřeně hledat otázky, protože má pravomoc tak učinit. Úroveň Odvahy dává příležitost, otvírá mysl a další vrstvy pro každého, kdo chce vážně duchovně pracovat.

Další energetické pole se nazývá Neutralita na úrovni 250. Těsně pod ní v úrovni 200 jsme měli otevřenou mysl, ale na této úrovni se stáváme nepřipoutanými, protože energetické pole nyní jde v pozitivním směru nahoru. Jsme nyní propuštěni a svobodní k tomu, abychom prozkoumali sami sebe. Na této energetické úrovni vypadá svět dobře a Bůh tohoto světa, který je „v pořádku“, je Bůh svobody a Bůh, který miluje vrozenou schopnost chtít si zjistit pravdu.

Dalším stupněm je Ochota, kde se člověk zbavuje odporu a připoutanosti a začal říkat „ano“ a připojil se, souhlasil a sladil se s hledáním pravdy pro její vnitřní prožití. Tato osoba zavedla svůj vlastní pozitivní záměr; proto se svět, ve kterém se tato situace vyskytuje, jeví přátelský a budoucnost vypadá nadějně a slibně. Pohled na Boha tohoto druhu světa je slibný, nadějný a velmi pozitivní. Je to Bůh svobody.

V dolní části Mapy vědomí byl velmi negativně vypadající Bůh, který byl hodně démonický, hrozivý a represivní. Na úrovni Ochoty je Bůh, který se stává přítelem, kterému lze věřit. Toto je začátek milujícího Boha, kde člověk může začít vidět Boha jako pozitivní aspekt.

Odtud se posune až k Přijetí na úrovni 350, kdy člověk začíná cítit jistou důvěru a přeměnu vědomí. Člověk si uvědomuje, že pravomoc objevit Pravdu má v sobě.

Nižší úrovně vědomí tvrdí, že Pravda je mimo člověka. Pokud je Pravda vně, bude muset být někým odhalena, protože energie je na nižších úrovních velmi nízká. Všechna energetická pole jsou v záporném směru, což brání tomu, aby člověk dokázal odhalit pravdu sám.

Na úrovni Přijetí člověk opětovně vlastní moc. Cesta začíná být pozitivní zkušeností. Hledání nyní začíná být harmonické a Bůh tohoto energetického pole je milosrdným Bohem, který je akceptující. Při opětovném vlastnění vlastní moci je Bůh potěšující. Tento Bůh je vnímán jako Bůh, který má pozitivní postoj k duchovnímu hledání.

Od tohoto okamžiku se člověk pohybuje velmi pozitivně směrem k oblasti Lásky na úrovni 500, která podporuje a odpouští. Jakmile má člověk touhu být láskyplnou osobou, začne probíhat vnitřní uzdravení a zažívá život jako láskyplný navzdory emocionálním výkyvům a pádům. Proces samotného života a vrozená povaha toho, co se děje, jsou milující a pocházejí z Boží Bezpodmínečné lásky a láskyplnosti. Tento objev vede k vnitřnímu stavu Radosti. Jak člověk začne pravidelně prožívat radostné stavy, jeho orientace se stane soucitnou. Je to začátek progresivního posunu v procesu a ve vědomí a začne vidět Boha jako dokonalost a neuvěřitelnou krásu. Je zde posun ke schopnosti vidět Boha z pohledu Jednosti a Propojenosti (Oneness and Unity).

Další posun je směrem k úrovni 600, kterou svět nazývá Osvícením. Nastává postupná ztráta identifikace s malým já, které svět nazývá „ego“ a je obecně označováno jako „já“, protože se identifikuje s různými energetickými poli a z nich vyplývajícími způsoby chování. Když se tato identifikace a úhly pohledu odevzdají, dochází k expanzi, jak se rozšiřuje kontext zkušeností a člověk se pohybuje nahoru směrem k vrcholu Mapy vědomí k identifikaci s pravým Já.

Stavy, které se objevují na úrovni 600, se nazývají „Blaženost (Mír)“. Jedná se o stavy nekonečné radosti, prožívání nekonečné Přítomnosti a jsou důsledkem toho, že se přestáváme identifikovat s malým já. Při pohybu směrem k Osvícení člověk zažívá stavy osvětlení a vidí Boha a svět jako jednotu. Člověk také zažívá Boha jako Zdroj Existence. V osvícených stavech nad 600 jsou avataři, velcí světci, velcí učitelé lidstva, mudrci a osvícené bytosti.

Teď už existuje představa o cestě k Bohu. Bůh je na vrcholu Mapy; to, co není Bůh, je v opačném směru na dně. To je poměrně jasné a zdá se to být jednoduché, říká to selský rozum a je to něco, co všichni intuitivně víme. Budeme se na to odvolávat v budoucnu, když teď máme orientaci v oboru.

To, co je pravdivé, má větší moc a kalibruje na vyšší číslo. Je to vyšší frekvence a ve fyzice čím vyšší je frekvence, tím větší je síla. Elektrická energie, například, není přenášena dálkově ve 120 voltech, je přenášena ve 30 000 voltech nebo dokonce vyšších. Čím vyšší je frekvence, tím větší je výkon. To je důvod, proč slova velkých učitelů transformovala lidstvo po tisíce let. Jejich slova jsou stále aktivní a mocná a o tisíce let později přeměňují vědomí lidstva, přestože

jejich těla opustila planetu. Když kalibrujeme energetické pole jejich práce, vidíme, že mají obrovskou moc, takže to není jen to, co říkají, je to moc bytostí, které to říkají.

Bylo zjištěno, že v historii skutečně neexistoval žádný bezpečný kontext nebo orientace pro lidi, kteří se blížili k tomuto poli, takže způsob, jak se vyhnout duchovním krizím a potřeba duchovní první pomoci v budoucnu, je trochu úkolem pro individuální výzkum. První otázka týkající se jakéhokoli učení je: „Jaká je úroveň učení?“ To je užitečné, protože dítě uvnitř je nadále naivní a nevinné. Nevinnost je na druhé straně to, co vede k chybě, protože nevinná mysl dítěte nemá žádné prostředky, jak ji odlišit. Potřebuje znát způsob, jak určit, co bude přínosné. (viz seznam duchovních učitelů v kapitole 17 knihy *Pravda versus faleš*.)

Je zřejmé, že pokud se člověk bude zabývat učením, které má energetické pole pod 200, bude mít negativní zkušenosti. Naproti tomu učení, které má pozitivní energetické pole a kalibruje na vysoké úrovni, povede k milosrdenství, což je nejlepší pojištění proti duchovní katastrofě. Člověk se může zeptat, jestli se učení, učitel tohoto učení nebo knihy o učení projevují na vysoké úrovni. To neznamena, že je správné nebo špatné; je prospěšné určit jeho úroveň.

Pokud má učení úroveň nižší než 200, například na Nenávisti, bude tvrdit, že vás Bůh nenávidí, vaše chování, vaše impulsy a vaši lidskou povahu. Tedy je to Bůh nenávisti a energetické pole je negativní, kalibruje dokonce až na úrovni 20, 30 nebo 40. Na této úrovni je nenávist, zabíjení ostatních a sebevražda. Je to spíše Bůh smrti než života. Nenávist k sobě a vnitřní pocit destrukce pocházejí z tohoto učení. Pokud chce člověk takovou cestou sledovat, jde do toho s plným vědomím (např. terorismus).

Existuje učení existencialismu, které se zaměřuje na lidskou beznaděj. Je založeno na uctívání minulosti, ve které je velký zármutek a sebelítost vůči tomu, co se stalo této skupině lidí. Existují učení a učitelé, kteří vyjadřují a využívají energetické pole nazývané Strach, v kterémžto případě se člověk setkává se strachem z Boha jako násilného Boha. Energetické pole je v záporném směru a nadále vyvolává strach.

Všechny tyto negativní oblasti mají zastánce, kteří jsou přesvědčiví. Jsou jako politici v náboženském nebo duchovním světě a jsou velmi zběhlí ve své přesvědčivosti. Přesto, když kontrolujeme jejich energii a směr, zjistíme, že jejich učení o strachu je negativní a destruktivní. Když je zahlédneme v televizi, můžeme vypnout zvuk a podívat se na jejich tváře a gesta s hrozícími pěstmi, abychom viděli, co odhalují, když se odpojují od slov. Když jsme je testovali, tito lidé nás oslabují, což naznačuje, že to, co učí, není pravda. Výzkum ukazuje, že Bůh není na dně Mapy vědomí, naopak tam jsou všechna učení nenávisti a strachu, která pocházejí ze spodní části stupnice.

Když se dostaneme nahoru do Hněvu, vidíme postoje, které podporují hněv, konflikty, nenávist a náboženské války, protože jsou konkurenční a obvykle jsou přeborníky na zpolitizovaného boha odplaty. Protože je to polarizovaná pozice, je vždy vidět, že Bůh bude trestat nevěřící, což je obvykle jedno z tradičních učení.

Je důležité vědět, kde to kalibruje na stupnici, abychom mohli vidět, jak to koreluje s věcmi, které jsou pravdivé.

Cílem všeho je vytvořit bezpečný kontext, bezpečnou orientaci a bezpečný prostor, v němž se dá dělat naše duchovní dílo, protože v duchovní práci se zavazujeme k určitým cílům v důsledku našeho záměru a k určitým věcem během tohoto procesu. Často jedna příčina duchovních krizí spočívá v tom, že člověk zapomene, že zahájil proces svým vlastním záměrem a jeho zkušenost je výsledkem toho, že kladl otázky, učinil závazek a spojil se s hledáním pravdy.

Definování sebe sama určitým způsobem má velkou sílu. Když se podíváme na sílu mysli, můžeme vidět, jak důležitá je její víra. Má schopnost vynést v rámci svého života to, co člověk požaduje. Často uprostřed krize člověk zapomněl, že skutečně požádal, aby vynesla to, co je třeba uzdravit. To, co se v životě vyskytuje, není tedy chybou nebo omylem. Je to přesně to, co je třeba vychovávat, dát tomu pozornost, chápat, odevzdat to, dát do nových souvislostí, uzdravit a odpustit. V důsledku toho je třeba zachovat soucitný pohled.

Jak můžeme uzdravit to, co přichází do našich životů, aniž bychom nezaujali uzdravující postoj? Je zřejmé, že je kriticky důležité poznat energetické pole daného učení. (Viz kapitoly 16 a 17 v *Pravdě versus faleš*.) Pokud to vyžaduje odpuštění, učení Krista je založeno na odpuštění a pokud to vyžaduje soucit a pochopení, pak bude muset učení kalibrovat na úrovni 500 a více, protože uzdravování začíná na úrovni 540. To, co svět nazývá hříchem, je zjevně něco, co vyžaduje uzdravení, ne? Pak je zapotřebí léčení, které je alespoň na úrovni 540.

Požádat lidi, aby vynesli něco zevnitř do negativního energetického pole, znamená způsobit rozrušení, proto je nebezpečné zabývat se jakýmkoliv duchovním učením, které by vyžadovalo introspekci a zkoumání duše a její očistu, pokud energetická oblast tohoto učení nebo cesty není pozitivní a na úrovni 540 nebo vyšší. Je zřejmé, jak nebezpečná může být výuka s nízkou úrovní – bylo by to podobné, jako kdybyste se dostali na operační stůl a nechali si břicho otevřít chirurgem, který nemá schopnost zvládnout to, co tam uvidí. Nedovolíme medikovi z druhého ročníku, aby otevřel břicho na operačním stole. Místo toho to dělá někdo, kdo má oprávnění. Tato energetická pole mají moc. Otevřít vnitřek člověka a vyšetřovat ho vyžaduje velkou moc a potřebné znalosti.

Nedoporučujeme introspekci na začátku vnitřního procesu očisty, dokud není rozhodnuto, že učení, učitel a osoby kolem člověka jsou v energetickém poli alespoň na úrovni 540, což je pole, které je podporující a odpouštějící a má za cíl léčení skrze pochopení a pravý soucit. Bůh tohoto druhu energetického pole by tedy byl Bůh, který nás miluje, protože uzdravení probíhá pouze prostřednictvím lásky a Jeho láska by byla bezpodmínečná.

Pokud pochopíme Boží povahu, uvědomujeme si, že to, co je božské, je bezpodmínečné. To, co je podmíněné a proto omezené, nemůže být nazýváno božským. To, co je Bůh, nemá žádné podmínky a je nekonečné, takže láska je nekonečná láska, a tedy má nekonečnou schopnost uzdravení. Abychom vytvořili bezpečný kontext a prostor pro sebe, je třeba vědět, že jsme v bezpečném prostoru, že učitel a výuka

mají pozitivní směr, že energetické pole je alespoň na úrovni 540 a že soucit a odpuštění mají v učení velmi vysoké místo; v opačném případě nebude schopný léčit to, co se objeví.

Při kalibraci doslova tisíců faktorů v různých učeních a cestách se jednoznačně ukázalo, že učení těch, kteří měli nejvyšší a pozitivní kalibraci, bylo charakteristické absencí jakékoli nenávisti nebo odsuzování. Bylo zjištěno, že pro velké učitele a učení, kteří kalibrují nad 600, je charakteristický velký soucit. Promlouvali z nekonečného, soucitného odpuštění k lidské osobě a považovali ji za něco, co bylo třeba uzdravit. Ve vyšších učebních poměrech neexistuje žádný problém s penězi nebo postavením osoby a není žádoucí ovládat osobní život člověka. Neexistuje zde žádné „dělat špatně“ nebo znehodnocení života v žádném z jeho aspektů. Jak je to možné? Například nejde o samotné peníze, ale o postoj, jaký k nim člověk zaujímá v mysli. Nejedná se o události života, ale o vztah k nim.

Velká učení, která jsou v pozitivním směru, představují základní principy, kterými může člověk prožívat pravdu o sobě prostřednictvím vnitřní duchovní práce. Vytvoření bezpečného prostoru pak vyžaduje učitele, kteří nemají chuť nikoho zneužít ani omezovat, a jsou proto příkladem vlastních zásad. Nevykořisťují své stoupence kvůli „hnutí“ nebo „příčině“. Vyhybají se obecné polarizaci „my“ versus „oni“. Mají jasno o rozdílu mezi logickým fenomenálním světem a tím, co je duchovní. Nezabývají se formami v duchovním světě, nýbrž nelineárními základními principy, které se pak projevují skrze všechny úrovně reality.

Vytvoření bezpečného prostoru charakterizuje učitele, kteří nemají chuť zneužívat nebo omezovat druhé, takže velcí učitelé nemají zájem ovlivňovat peníze, životní rozhodnutí nebo osobní život jiných lidí. Mnoho z nich skutečně odmítá odpovědět na otázky na této úrovni. Místo toho vysvětlují a hovoří o principech. Pak je ponecháno na studentovi nebo na stoupenci, aby zjistil, jak tuto zásadu aplikovat v dané situaci. V důsledku toho neexistují žádné „chyby“; existuje pouze učení o větším kontextu, z něhož se má pohlížet na danou životní zkušenost.

S odkazem na Mapu vědomí můžeme vidět, jak se lze na různé věci dívat. Můžeme vyčíst světovou událost, která sama o sobě nemá žádný zvláštní význam. To, jaký postoj k ní zaujímáme, jaký smysl na ni promítáme, a význam, který jí dáváme, dělá rozdíl. Sama o sobě nemá smysl, význam závisí na naší vlastní úrovni vědomí nebo na úrovni vědomí učení. Použijeme peníze jako příklad, protože jsou často zdrojem konfliktu pro duchovně hledající, alespoň na počátku.

Jak by se měl člověk dívat na peníze? Záleží to na energetickém poli učení nebo učitele. Mohlo by se jednat o něco, kvůli čemu se člověk cítí provinile nebo jako hříšník. Bůh nás údajně zničí, pokud budeme mít peníze, a můžeme se nenávidět za to, že je máme. Celý proces je destruktivní, protože je v negativním energetickém poli s velmi nízkou kalibrací ve vztahu k Pravdě.

Na peníze lze pohlížet z vyšší energetické oblasti Strachu, ve které mít peníze by mělo být děsivou věcí s doprovodnými obavami, úzkostí a panikou. Byly by chápány jako „neduchovní“, s výsledným trestem od Boha; nebo by mohly být zdrojem

nenávisti, nelibosti, rozhořčení a stížnosti, přičemž peníze pak budou duchovní skupinou využívány konkurenčním, odvetným způsobem vůči ostatním, což povede k hněvu a náboženské válce.

Peníze z pohledu úrovně Pýchy jsou symbolem statusu, který nám dal Bůh. Čím více nás Bůh miluje, tím více peněz nám dává; tato myšlenka pochází z nafouknutého procesu.

Když se lidé pohybují nahoru na vyšší energetické pole, stávají se nepřipoutanými k penězům. Jsou propuštěni a peníze už je „netáhnou“. Nyní je v pořádku mít peníze, protože Bůh tohoto energetického pole je Bůh svobody. Bůh se nestará, zda mají peníze.

Když budeme přecházet do Přijetí, mohli bychom být ochotni to vidět jinak. Jak se dostaneme nahoru do energetických polí Lásky a vděčnosti na úrovni 540, peníze mohou být považovány za dar od Boha, za který jsme vděční. Peníze by pak byly užitečným nástrojem, způsobem vyjádření soucitu a bezpodmínečné lásky k utrpení světa, protože energetické pole Lásky podporuje laskavost, život a všechny jeho projevy. Je to začátek zjevení, protože v mozku dochází k uvolňování endorfinů, které vedou k tomu, že člověk peníze vidí jako dobrou věc a způsob, jak podporovat druhé lidi. Záměr a úhel pohledu na této úrovni považuje peníze za požehnání, odpovědnost, správcovství a způsob, jak pomáhat a podporovat druhé. Peníze by pak byly použity ve prospěch lidstva, a ne jako egoistické gesto, kterým by člověk získal jméno na mosazné desce od přijímající organizace. Peníze by byly použity jako dar, a jeho zdroj by byl chápán jako Boží láska a její pozitivní projev. Všechno ve Stvoření patří Bohu, včetně peněz, které máme jen v dočasné péči.

Jak člověk směřuje k vrcholu pole do Jednoty a dokonalosti, vidí, že všechny věci jsou aspekty Boha a že Bůh je Vše, co je. Člověk začíná vidět Božství ve všech věcech a to platí pro všechno v životě. Nyní, namísto toho, abychom viděli peníze jako hříšné, jsou vnímány jako nástroj, který nám dal Bůh, aby mohla být láska vyjádřena ve větší míře, a který může pomoci velkým segmentům lidstva. Z peněz pak člověk může mít radost, může cítit vnitřní radost, že dostal moc, peníze jsou výrazem Boží moci na Zemi a přinášejí uzdravení vnitřní bolesti a utrpení lidstva.

Výrazem lásky je touha ulevit od utrpení, která vychází ze soucitu. Peníze se pak stávají nástrojem umožňujícím člověku pomáhat zmírnit utrpení světa. Majetek je považován za dar od Boha a dary se pak používají k tomu, aby přinesly rostoucí znalosti člověka a úlevu od utrpení, ke které dochází prostřednictvím postupného rostoucího poznání Pravdy.

Po problému s penězi je dalším problémem vždy sex, ne? Podíváme se na sex a uvidíme, jak konflikty vznikající v jeho okolí závisí na energetickém poli. Sex, běžná událost v lidském životě a součást lidskosti, může být viděn ze spodní části stupnice (chtíč, závislost, touha). Učení vycházející z tohoto energetického pole by sex vnímalo jako negativní a spojený s hříchem a utrpením, Bůh této úrovně je velkým ničitelem, přičemž procesem je ničení, sebevraždy, nenávist, sebelítost, obviňování.

Dalším hlediskem by bylo, že sexualita člověka je beznadějný stav – zoufalství,

ztráta energie a nedostatek schopnosti prožít živost. Člověk ho může považovat za smutný a litovat, že je zvíře. Ve spodní části stupnice je člověk vnímán jako tělo. Při překročení linie k Pravdě (200) se člověk stále méně vnímá jako tělo a postupně dochází k poznání, že je duch. To, co člověk vidí jako tělo, je však odsouzeníhodné a je smutné, že je člověk takové zvíře. Ti, kteří jsou ovládáni strachem, by pohlíželi na sexualitu s obavami, úzkostí a panikou. Budou považovat celou záležitost za děsivou a myslí si, že je nejlepší ji popřít a prostě zcela ignorovat, protože Bůh této úrovně je trestající a potrestá člověka za jakoukoli sexualitu.

Podíváme-li se na Mapu vědomí, vidíme různé způsoby, včetně hněvu, jak lidé mohou pohlížet na sex. Existují lidé, kteří se nenávidí za vlastní sexualitu, stejně jako ti, kteří využívají svádění. Existují zvrácenosti, náboženské, satanské a jiné společnosti, v nichž nyní sexualita a svádění nabývají na významu.

Jak by se sexualita měla držet na úrovni Pravdy? Na této úrovni začíná člověk čelit a zvládat, jaká je sexualita z duchovního hlediska. Člověk začíná být schopen využít příležitosti, protože Bůh na této úrovni je Bůh otevřené mysli a svobody, a je v pořádku to zkoušet, protože na této úrovni není člověk připoután k žádnému názoru ohledně sexu. Na této úrovni vychází z pokory. To znamená, že člověk říká: „Opravdu nic nevím o tomto tématu, nicméně jsem ochoten se na to podívat.“ Protože Ochota je pozitivní energetická oblast, říká, že jde o přátelské, slibné a nadějně téma, které lze zkoumat. Když je přidán čistý záměr, je určitá jistota, že má člověk schopnost prozkoumat sex v harmonickém světě s milosrdným Bohem, aniž by byl hozen do pekelného ohně.

Když je sex pozorován z energetického pole úrovně 500 a vyššího, je to počátek přeměny a zjevení, a pak posun k Blaženosti, jde nyní o postoj lásky a vděčnosti. Je vnímán jako výraz péče, podpory a uzdravení a že vytváření lásky je léčebný, odpouštějící akt. Lidé, kteří se předtím hádali a bojovali spolu, v objetí roztají, odpouštějí si, vychovávají se a léčí se navzájem. Znovu si potvrzují svou hodnotu a cenu. Teď se sexualita stává darem a výrazem lásky. Nakonec se stává výrazem bezpodmínečné lásky, radosti a oslavy vlastní živosti a existence. Člověk je vděčný Bohu za radost z existence. Ti, kteří se přesouvají k vyšším stavům vědomí, to vidí jako výraz jednoty a způsob bytí. Je to způsob, jak být a způsob, jak se připojit k mužským a ženským energiím ve světě.

Sexualita, peníze nebo cokoli jiného jsou především úhel pohledu. V žádném z těchto případů nelze říci, co jsou vlastně samy o sobě. Nemohou být vyňaty z oblasti porozumění, která je v souladu s úrovní vědomí. Když osoba nebo výuka vyjadřuje postoje, přesvědčení nebo názory, zjistí se, že jsou pouze hlediska. Nejedná se o samotnou podstatu, je to tak, jak to člověk vidí (vnímá). Jak se na to člověk dívá, je vyjádřením jeho úrovně vědomí, stupně uvědomování si pravdy. Čím nižší je jeho pohled, tím více negativně bude pohlížet na lidské chování.

Všechny věci lze vidět jako „špatné“, protože dno Mapy vědomí má nekonečné postoje jak „dělat špatně“ a jak znehodnotit život ve všech jeho projevech. Všechny úmysly člověka, impulsy, biologie, psychologie, dokonce i jeho duchovní ambice a touha být duchovním hledajícím, mohou být znehodnoceny, protože určitě existují

skeptici, kteří se jim budou vysmívat.

Můžeme se z toho zbavit tím, že jasně vidíme, že existují události ve světě, že samotný život a lidská přirozenost jsou tím, čím jsou, a že existují způsoby, jak s tím být, a jak se na věci dívat, což vyjadřuje úroveň vědomí. Stále ještě neříkáme nic o tom „tam venku“; místo toho mluvíme o úrovni vědomí. Nic o skutečném světě není řečeno (tedy vnímání spíše než esence).

Všechny osvícené bytosti na samém vrcholu Mapy vědomí říkají, že vše je Bůh, a že „věc“ je pouze tím, čím je (podstata). Neuznávají v něm žádné zúžení nebo hodnocení správného nebo nesprávného. Vidí posvátnost celé existence; proto není žádné zneplatnění. Pokud je všechno Bůh, pak zneplatnění jakékoli části by znamenalo neplatnost Boha. Člověk se svými projevy je Božím stvořením a byl by Bohem nejméně znehodnocen. Místo toho velké bytosti učí principy, které vedou k pochopení. Nejvyšší učitelé říkají, že pokud se budete držet určitého kurzu, některé věci se stanou, ostatní pak nechávají na vás:

Velmi dobrým příkladem takové čisté výuky v naší společnosti jsou Anonymní Alkoholici (AA). AA nemají postoj k tomu, zda pijete nebo ne. Nesnaží se zavřít alkoholický průmysl ani se vás nepokoušejí přesvědčit, abyste přestali pít. Říkají však, těm, kteří mají problém, toto děláme, a toto jsou výsledky. Pokud budete i nadále pít, takové budou výsledky. Neexistuje žádné „špatné“ nebo zneplatnění. Nikdo nehledá žádnou moc ani nechce někoho zneužít. AA nemá žádné majetky, žádné honoráře, žádnou vládu, žádné budovy a žádné kouzlo. Je to jen čistý duchovní princip, který dovoluje jednotlivci mít svobodu vidět pravdu a aplikovat ji do vlastního života, pokud si to přeje.

Je to příklad vysokého učení, AA kalibruje na úrovni 540, což lze očekávat. Energetické pole, které léčí, by mělo být učení, které je v pozitivním směru a kalibruje alespoň na úrovni 540. AA je, samozřejmě, příkladem léčby, která je založená na tělesných, duševních a duchovních aspektech člověka. Říká se, že bez duchovního růstu a vývoje nedojde k žádnému uzdravení ze závislosti.

To, co se stalo v životě svatých je, že sestoupili na dno stupnice, což hrálo významnou roli v jejich vnitřních zkušenostech před dosažením vyššího vědomí. To bylo důsledkem jejich výzkumu vnitřního já. Nakonec vynesli ze spodní části stupnice dříve nevědomou a pak vědomou koncepci sebe sama jako něco, co je nakonec odděleno od Boha. Spodní část Mapy představuje konečné oddělení od Boha.

Agónie a nenávist k sobě kvůli intenzivnímu pocitu hříšnosti nevedly k objevu Boha v hříchu, ale místo toho způsobily kapitulaci. V každém případě se objevila bolestná zkušenost, že je člověk daleko od Boha, že je opuštěný. Měl ochotu odevzdat se a přijmout Boha jako Božství. Pak se dostal do situace, která se nazývá kapitulace, do energetického pole, které kalibruje na úrovni 575. Vystoupil z energetického pole 30 a konečně se vzdal a odevzdal se Bohu, což otevřelo cestu k zážitku Pravdy.

Ti, kteří se stali osvícenými, často procházeli bouřlivými obdobími, kdy čelili nesmírně negativním prožitkům, které byly pohřbeny v jejich nevědomí, byly jejich vlastním stínem, pohledem na to, co nejvíce nenáviděli, a co k nim patřilo, a pak

to nechali jít („temná noc duše“). Opustili to, co bylo nejvíce vzdálené od pravdy v pozicích na dně stupnice, nechali jít ty postoje, které vyšly najevo z upřímnosti k sobě a vedly k realizaci Pravdy.

Postupné opouštění postojů a posun do stále se rozšiřujícího kontextu nás přivádí k celkovému obecnému charakteru samotné duchovní práce. Vše, co je v Mapě vědomí, je ego, od stavů s vysokým egem až po stavy s nízkým egem. Postupný posun je prospěšný, protože úrovně představují úhly pohledu – opouštění odsudků a marnivosti, které vycházejí z pyšného postoje „já vím.“ Odevzdanost skrze pokoru umožňuje proces zjevení, kterým je pravda odhalena. Je to progresivní proces, který umožňuje zbavit se těchto omezujících pozic, které blokují vnitřní vědomí a uvědomění si pravdy. Toto uvědomění se automaticky vynoří z energetického pole a postupně se zvyšuje, dokud nakonec nedosáhne bodu, kdy je člověk otevřen Milosti Boží.

Nyní vznikají v duchovní práci další obtíže a vyvolávají krize a konflikty, což je použití pojmu „ego“ pejorativním, „špatným“ způsobem. Lidé říkají: „No, to je jen ego.“

Při pohledu na to z hlediska Pravdy můžeme vidět, že neexistuje žádná taková věc jako „jen ego“. To by znamenalo, že existuje nějaké místo, kde není Bůh. Všechny postoje představují ego a ego je pak překryté něčím, co není ego. Musí existovat něco většího, což je samotné vědomí. Aby bylo možné bezpečně provádět duchovní práci a vyhnout se krizím, je nutné znovu potvrdit, podívat se dovnitř a objevovat vlastní nevinnost. Není skutečně bezpečné dělat duchovní práci, pokud člověk nevidí tuto vrozenou naivní nevinnost, neustále ji musí brát na vědomí, protože tato nevinnost je bránou zpět k Pravdě, takže se v bažině neztratí.

Jak uvidíme tuto nevinnost a jak poznáme její přítomnost? Víme, že osvícené bytosti říkají, že vše je jedno s Bohem, a proto to, co je vlastně nevinné, je v nás stále navždycky. Poznání může nastat jako zjevení nebo porozumění.

Pokud se podíváme na vědomí dítěte, vidíme jeho nevinnost. Všichni se shodují na nevině dítěte, jehož vědomí není pokřivené. Nenaučilo se lhát; nenaučilo se odsuzovat a kritizovat. Dítě je otevřeně důvěřivé a nevinné a kvůli této nevinosti a důvěře se paradoxně začíná učit to, co není pravda. Ono slyší rodiče říkat: „Nehraj si s některými dětmi, protože mají špatnou rasu, krédo nebo barvu, nebo patří ke špatnému náboženství;“ a tak se dítě učí nenávidět. Aby bylo dítě věrné rodině, cti a lásce své matky a otce, musí to dítě přijmout.

V důsledku toho je nevinnost dítěte vykořisťována tím, co není pravda, a tato nepravda nevinně přechází z generace na generaci, přes rodiče, prarodiče, další členy rodiny, přátele, učitele, televizi, příběhy a romány. Takže to, co je vlastně nevinné, začíná nyní přijímat programy a víry, které nejsou pravdou.

Můžeme porovnat vědomí dítěte s hardwarem počítače a programování přicházející ze společenského vědomí světa je software. Vidíme, že v počítači je hardware, který je skutečně nevinný, nekontaminovaný softwarem. Můžete spustit jakýkoli druh nevědomosti, negativity nebo falešnosti prostřednictvím počítače a samotný počítač je nekontaminovaný. Vložili jste další CD a kapacita počítače nebyla porušena.

Podobně je tato vlastní nevinnost uvnitř vědomí sama o sobě nepoškozená a tato vnitřní nevinnost právě čte tato slova. Je to vnitřní nevinnost vědomí člověka, která poslouchá, čte, snaží se najít pravdu, snaží se naladit na to, co je skutečné. Tato dětská nevinnost zůstává po celý život nezměněna, nikdy nás neopustí.

Při pohledu na to, co svět nazývá ego, nebo co duchovní práce nazývá ego, namísto toho, abychom ho odsuzovali, můžeme vidět to, v co jsme tehdy kvůli nevinnosti věřili. To, co jsme udělali, by bylo vhodné, kdyby byl tento software správný. Proto v naší duchovní práci ve skutečnosti nikdy neděláme „omyl“. Všechno je účelné, jakmile si stanovíme záměr dosáhnout pravdivého porozumění a být otevřen Milosti, aby pravda mohla být odhalena jakýmkoli způsobem, jaký chceme mít v mysli, v jakémkoli vyjádření, které je nejvhodnější. Je důležité si uvědomit, že jsme požádali, aby vše, co je v omylu (tj. nevědomost), bylo vyneseno do vědomí pro uznání. Je to v pořádku, když si současně uvědomíme vrozenou nevinnost.

Opět se ptáme, co je nevinnost? Není to nevinnost naší osoby, ale nevinnost samotného vědomí, protože jako člověk pouze odrážíme to, co je všeobecné jako samotné vědomí. To, co se stalo, se stalo v důsledku povahy vědomí; proto nemá smysl sebe odsuzovat, ani naopak být pyšný.

Objevování samotné povahy vědomí a pohledu na povahu tohoto vědomí naší vlastní introspekci odhaluje, že všechno, v co jsme věřili během našeho života, se stalo z nevinnosti. Rozvíjí se soucit a porozumění a díky tomuto soucitu nyní vidíme, že kvůli vlastní nevinnosti jsme uvěřili tomu, v co věříme. Ochota odpustit sobě pak dovoluje vidět do srdcí druhých. Z našeho vlastního soucitu vidíme znovu a znovu nevinnost dítěte. Vědomí se nezměnilo, bez ohledu na věk těla. Stále slyšíme dětské srdce v dospělém říkat „nebudu,“ „ne,“ a tak dále; je to nevinnost dítěte, která stále mluví. Musíme na to dbát, abychom předešli duchovním krizím. Uzdravuje to konflikty při jejich vzniku.

Opětovné potvrzení naší nevinnosti spočívá v tom, že nikdy nepřijímáme něco, co je „jen“ ego; neexistuje taková věc jako „jen“ ego. Ego, software, společenské vědomí a programování převrstvily to, co není ego, ale samotná pravda a samotné vědomí. Všechny duchovní krize pocházejí z kontextu, smyslu a způsobu, jak se na věc díváme. Pokud si myslíme: naše strava je neduchovní strava, nebo náš životní styl nebo to, co děláme pro život, je neduchovní, vyjadřuje to pouze určitou úroveň vědomí.

Ti, kteří dosáhli velmi vysokých úrovní vědomí, nic neodsuzují. Potvrdí však, že určité úrovně vědomí budou mít určité důsledky a že určitý způsob života, který prodává pravdu, přinese vnitřní bolest a nesnáze. Ponechávají na jednotlivcích, zda budou pokračovat v procesu a nepokoušejí se nikoho ovládat. Určité chování nebo odsuzování sebe aktivuje energetická pole, která budou prožívána jako bolestivá. Opět je ponecháno na jednotlivci, zda bude pokračovat nebo ne. Nicméně, není to míněno jako hrozba, ale je to jen realita lidského vědomí, že vnitřní agónie se může stát větší než to, co již je, když se porušují určité zásady. Výuka stále dokazuje, že to může být velmi vysoké učení, přestože nás může varovat, že v důsledku určitého chování může dojít k velmi bolestivým stavům vědomí.

Veškeré zkušenosti v lidském vědomí, včetně veškeré duchovní práce, představují pozici, způsob, jak být, a způsob, jak udržovat to, o čem vždy mluvíme. Přestože si myslíme, že mluvíme o vnějším světě, je to skutečně vnitřní postoj v důsledku určité úrovně vědomí, toho, jak se rozhodneme k něčemu postavit, a bolesti a agónie, ke kterým dochází, jsou důsledkem našeho lpění na něčem, co považujeme za nutné pro naše přežití, a co není pravda. Bolest nám říká, že jsme naše přežití vložili na něco, co je porušením nějakého principu vědomí. To je opravdu to, v čem spočívá duchovní práce.

Progresivní bolest těchto postojů nám říká, že jsou daleko od pravdy, ne že jsou „špatné“. Když se přiblížíme k zážitku Boží Přítomnosti, vnitřní prožitek je rostoucí radost a štěstí. Když se od ní vzdalujeme, říká nám, že jsme daleko od pravdy. Proto to neznamená „dělat špatně“. Není to správné nebo špatné, je to jenom bolestné a nefunguje to.

Buddha řekl, že veškerá bolest a utrpení jsou založeny na připoutanosti a touze. Vyšším zpracováním je to, že touha vychází ze strachu, který je důsledkem pocitu nedostatku a víry, že člověk je oddělený od Boha. Touha sama vede k progresivní frustraci a pocitu oddělení od pravdy. Neustálé toužení a chtění vedou k zachycení a k otroctví. Neexistuje žádný „správný“ nebo „špatný“. Důsledky této nekonečné frustrace vedou k hněvu. Akvizice nebo touha vede k pýše a strachu ze ztráty. Nedostatek ambicí může vést k apatii nebo vině. Důsledky postojů ega nepodporují přechod k pravdě.

Pozoruhodné je, že negativní energetická pole mají tendenci vyvolávat všechny pozice ega tak, aby touha nezůstala čistá. To má tendenci přinášet s sebou hněv, pýchu, strach, smutek a apatii. Smutek bývá doprovázen hroznou, rozzlobenou touhou, a všechny mají tendenci přitahovat ostatní.

Kritickým bodem ve veškeré duchovní práci je být ochotný přiznat pravdu. Velmi často je tato pravda „já nevím“, a z „nevím“ přichází ochota odevzdat se Bohu. Pravda přichází skrze akt odevzdání. Pravda není „příčinou“ bolesti a je chyba uctívat bolest a myslet si, že utrpení je tedy královskou cestou k osvětlení. Je třeba si uvědomit, že utrpení není způsobeno pravdou, ale neochotou přestat lhát. Tím, že se odevzdáváme Bohu, je pravda odhalena.

Když začneme duchovní práci, připomeneme si naši vnitřní nevinnost a požádáme, aby to, co není pravda, bylo vyneseno do našeho vědomí. Proces je tedy důkazem úspěchu. V důsledku toho se může život lidí, kteří jsou označováni jako duchovně hledající, jevit jako poněkud chaotický. Vnitřní člověk je potěšen, protože říká: „Požádal jsem, abych viděl, co stojí mezi mnou a pravdou, a to bylo vyneseno z mého vědomí, aby to bylo uznáno, znovu vlastněno, zasazeno do souvislostí a uzdraveno.“ Poskytujeme bezpečný prostor a kontext naší duchovní práci tím, že jsme se soustředili na Srdce – ne na fyzické srdce, ale z konečného soucitu, z radosti z duchovní práce říkáme vděčně „děkuji“ všem věcem, které přicházejí. Krize samotná je událostí duchovního uzdravení. K uzdravení dojde z krize.

Následující část: [Kapitola 6 Sexualita](#)